

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Sîngerei din 02 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2017, declarate de avocații Ciuru Igor în numele inculpatului Țiganciu Ion, Darii Vladimir în numele inculpatului Mac Anatolie și de inculpații

Mac Anatolie xxxxxxxx, xxxxxx xx xx xxxxx
xxxx, xxxxxxxx xxxx xxxxxxxx, x xxxxxxxxxxxx
xx xxxxxxxx xx xxxxxxxx xxx xxxxxx xx

și

Țiganciu Ion xxxxxx xxxxxx xx xx xxxxxx
xxxx, xxxxxxxx xx xxxxxxxx xxxxx xxxxxxxx, xx
xxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.12.2013 - 02.06.2014;

Instanța de apel: 16.07.2014- 15.02.2017;

Instanța de recurs: 17.05. - 05.07.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 02 iunie 2014, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 186 alin. (5) Cod penal:

Mac Anatolie, la 8 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 24 decembrie 2013, fiind stabilită pedeapsa definitivă 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

Țiganciu Ion, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Procesul penal intentat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, în privința lui Țiganciu Ion, pe episoadele în privința părților vătămate Samson Aliona și Școlnic Oxana a fost încetat, din motivul împăcării părților.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat în mod solidar de la Mac Anatolie și Țiganciu Ion în beneficiul părții vătămate „xxxxxxxxx” din xx xxxxxxxx a xxxxxxxxxxxx, suma de 6923,78 lei, cu titlu de prejudiciu material.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind încasat în mod solidar de la Mac Anatolie și Țiganciu Ion în beneficiul părții vătămate SRL „xxxxxxxxxxxxx”, suma de 473100 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin aceeași sentință au fost încetate procesele penale intentate în privința lui Mocanu Grigore și Mac Ion, în legătură cu împăcarea părților, inclusiv în privința lui Mocanu Grigore a fost pronunțată o sentință de achitare.

Hotărârile judecătorești în privința inculpatului Mac Ion, pe căile ordinare de atac nu au fost contestate.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că **Mac Anatolie** în noaptea spre 12 septembrie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Țiganciu Ion, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea lacătului au pătruns în magazinul nr. xx, amplasat pe adresa x. xxxxxxxxxxx xxxxx, xxxx xxxxxxx, care aparține „xxxxxxxxxxxx” xxxxxxx, de unde a sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă totală 6923,78 lei, cauzându-i întreprinderii nominalizate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, continuându-și activitatea criminală, în noaptea spre 03 octombrie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Țiganciu Ion și o altă persoană în privința căreia a fost modificată învinuirea, prin spargerea geamului, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în blocul administrativ al fermei de bovine, care aparține „xxxxxxxxxx”, amplasată pe adresa x. xxxxxxxx, xxxx xxxxxxx, de unde dintr-un safeu metalic au sustras pe ascuns bani în sumă de 499800 lei, cauzând părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

Astfel, suma totală a bunurilor materiale sustrate de către Mac Anatolie constituind 506723,78 lei, care se califică drept proporții deosebit de mari.

Țiganciu Ion, în noaptea de 10 martie 2013, prin participație simplă cu o altă persoană în privința căreia a fost modificată învinuirea, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în gospodăria lui Baran Efimia, amplasată pe adresa x. xxxxxxxx, xxxx xxxxxxx, unde din șopron au sustras pe ascuns un cal la prețul de 12000 lei, cauzând astfel părții vătămate o daună materială considerabilă.

Tot el, continuându-și activitatea criminală, la 22 iulie 2013, aproximativ la ora 22:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns pe teritoriul cimitirului din x xxxx xxxxxx, xxxx xxxxxxxx, de unde a sustras pe ascuns o iapă ce aparținea cet. Ghervas Gheorghe, cauzând astfel părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare de 8000 lei.

Tot el, continuându-și activitatea criminală, în noaptea spre 12 septembrie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Mac Anatolie, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea lacătului a pătruns în magazinul nr. xx, amplasat pe adresa x xxxxxxxxxxx xxxxxx, xxxx xxxxxxx, care aparține „xxxxxxxxxxxx” xxxxxxx, de unde a sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă totală 6923,78 lei, cauzându-i întreprinderii nominalizate un prejudiciu material considerabil

Tot el, continuându-și activitatea criminală, în noaptea spre 03 octombrie 2013, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Mac Anatolie și o altă persoană în privința căreia a fost modificată învinuirea, prin spargerea geamului, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în blocul administrativ al fermei de bovine, care aparține „xxxxxxxxxxxx”, amplasată pe adresa x. xxxxxxx, xxxx xxxxxxxxxxx, de unde dintr-un safeu metalic au sustras pe ascuns bani în sumă de 499800 lei, cauzând părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

Tot el, continuându-și activitatea criminală, în noaptea spre 12 octombrie 2013, aproximativ la ora 03:00, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă

persoană în privința căreia procesul penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în gospodăria cet. Școlnic Oxana, amplasată pe adresa x xxxxxxxx, xxxx xxxxxxxx, de unde au sustras pe ascuns 13 iepuri la prețul de 300 lei pentru o unitate, cauzându-i astfel părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 3900 lei.

Tot el, imediat după sustragerea iepurilor din gospodăria cet. Școlnic Oxana, aproximativ la ora 03:15, continuându-și intenția criminală, împreună cu o altă persoană în privința căreia procesul penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în gospodăria cet. Samson Aliona, amplasată pe adresa x xxxxxxxxxxxx, xxxx xxxxxxxx, de unde a sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă totală de 1312,50 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, continuându-și activitatea criminală, în noaptea spre 14 octombrie 2013, urmărind scopul însușirii bunurilor străine, a pătruns în gospodăria cet. Voloșciuc Vasili, amplasată pe adresa x. xxxxxxxxxx, xxxx xxxxxxxx, de unde a sustras pe ascuns o motocicletă model „Viper”, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 18000 lei.

Astfel, suma totală a bunurilor materiale sustrate de către Țiganciuc Ion constituind 549936,28 lei, care se califică drept proporții deosebit de mari.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încetat procesul penal intentat în privința inculpatului Țiganciuc Ion în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, pe episodul sustragerii unui cal de la partea vătămată Baran Efimia, din motivul împăcării părților, invocând că prima instanță la segmentul calificării infracțiunii și stabilirea pedepsei inculpatului, nu s-a expus asupra furtului unui cal de la cet. Baran Efimia, care a depus o cerere de împăcare cu inculpatul.

3.1. Inculpatul Mac Anatolie, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri echitabile în privința sa, deoarece prima instanță la pronunțarea sentinței de condamnare nu a luat în considerație faptul, că pe episodul în privința părții vătămate SRL „xxxxxxxxxxx”, inculpatul Țiganciuc Ion a declarat că a participat de unul singur la săvârșirea acestei infracțiuni, iar pe episodul în privința părții vătămate „xxxxxxxxx” Sîngerei, partea vătămată a declarat că nu are pretenții față de acesta, mai mult, a restituit prejudiciul cauzat și se căiește de cele săvârșite, are la întreținere doi copii minori.

3.2. Inculpatul Țiganciuc Ion, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu emiterea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile inculpaților și admis apelul procurorului, casată sentința în privința inculpatului Țiganciuc Ion cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Țiganciuc Ion în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, pe faptul săvârșirii furtului de la Baran Efimia, din motivul împăcării părților.

În rest, dispozițiile deciziei în privința inculpaților Mac Anatolie și Țiganciuc Ion au fost menținute.

Prin aceeași decizie a fost condamnat și inculpatul Mocanu Grigore, însă în privința acestuia hotărârea nominalizată nu se contestă cu recurs ordinar.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că prima instanță la calificarea infracțiunii și stabilirea pedepsei inculpatului Țiganciu Ion, nu s-a expus asupra furtului unui cal de la cet. Baran Efimia, care a depus o cerere de împăcare cu inculpatul, însă în partea descriptivă a deciziei a constatat în fapt, că Țiganciu Ion în noaptea de 10 martie 2013, prin participație simplă cu o altă persoană în privința căreia a fost modificată învinuirea, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în gospodăria lui Baran Efimia, amplasată pe adresa x xxxxxx, xxxx xxxxxxxx, unde din șopron au sustras pe ascuns un cal la prețul de 12000 lei, cauzând astfel părții vătămate o daună materială considerabilă.

Partea vătămată Baran Efimia, a depus în cadrul cercetării judecătorești o cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, menționând că nu are față de inculpat pretenții materiale sau morale.

Astfel, instanța de apel având în vedere prevederile art. 16 alin. (3) Cod penal, raportate la prevederile art. 109 Cod penal, a conchis că procesul penal pe acest capăt de învinuire care la urmărirea penală a fost calificat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, urmează a fi încetat în legătură cu împăcarea părților.

Referitor la apelurile inculpaților, instanța de apel le-a considerat declarative și neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a punctat că pedeapsa stabilită inculpatului Țiganciu Ion este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei și normele legale

Prima instanță apreciind probatoriul, corect a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului Mac Anatolie de cele imputate prin rechizitoriu, iar careva probe și dovezi în confirmarea argumentelor din cererea de apel de către inculpat nu au fost prezentate, or, Mac Anatolie a descris circumstanțele cauzei și le-a dat interpretare conform viziunii sale sub formă de apărare, ignorând celelalte aspecte importante ale cauzei care confirmă prezența infracțiunilor imputate acestuia.

5. Avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Țiganciu Ion, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), 13) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate de la art. 186 alin. (5) Cod penal, în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

În susținerea cerințelor apărarea a menționat, că instanța de apel la pronunțarea deciziei contestate nu a ținut cont de declarațiile inculpaților în partea ce ține de episodul furtului de la SRL „xxxxxxxxxxxx”, nefiind elucidată suma sustrasă de inculpatul Țiganciu Ion, or, din declarațiile inculpaților date în instanța de apel rezultă că suma sustrasă constituie 120000 lei și nu 499800 lei cum a susținut administratorul SRL „xxxxxxxxxxxx”, Mereacre Ion.

În același context recurentul a specificat, că de la bancă pe contul SRL „xxxxxxxxxxxx” a fost retrasă suma de 490000 lei în ziua premergătoare infracțiunii, fapt care nu confirmă precum că anume această sumă de bani trebuia să fie în biroul administratorului societății nominalizate.

Mai mult, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost probat ce sumă exactă de bani a fost pusă în safeu, nefiind astfel stabilit prin probe veridice caracterul și mărimea daunei cauzate prin infracțiune, fiind încălcate prevederile art. 96 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

Prin urmare, în opinia recurentului instanța de apel, având în vedere

circumstanțele de fapt enunțate supra, precum și modificările operate în Codul penal și anume în dispoziția art. 126 Cod penal, urma prin prisma art. 10 alin. (1) Cod penal, să recalifice acțiunile acestuia din prevederile art. 186 alin. (5) Cod penal, în baza art. 186 alin. (4) Cod penal.

5.1. Avocatul Darii Vladimir în numele inculpatului Mac Anatolie, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe episodul săvârșirii furtului de la SRL „xxxxxxxxxxx” deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar pe episodul furtului de la „xxxxxxxxxxx” Sîngerei, să fie încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților.

În motivarea recursului său, recurentul invocă că, probele examinate în cadrul instanței de apel nu au fost suficiente pentru a constata că inculpatul Mac Anatolie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal, or, probele puse la baza condamnării inculpatului confirmă faptul că Mac Anatolie a beneficiat de o sumă de bani din cei furati de Țiganciuc Ion, pe care ultimul i-a dat, nu și faptul participării nemijlocite a lui Mac Anatolie la săvârșirea infracțiunii de furt, mai mult, depistarea la locul infracțiunii a telefonului inculpatului Mac Anatolie a fost explicată de către inculpați și martorii pe caz, prin folosirea acestui telefon de mai multe persoane în caz de necesitate, inclusiv de către inculpatul Țiganciuc Ion în acea perioadă.

Totodată, apărarea a menționat, că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului, că inculpatul Mac Anatolie în cererea de apel a reiterat solicitarea de încetare a procesului penal din motivul împăcării cu partea vătămată „xxxxxxxxxxx”, care atât în prima instanță cât și în instanța de apel a confirmat că Mac Anatolie a restituit 50 %, adică 3500 lei din prejudiciul cauzat, nu are pretenții materiale și a solicitat încetarea procesului penal prin împăcare.

5.2. Inculpatul Mac Anatolie, fără a invoca un temei concret din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu aplicarea în privința sa a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

În susținerea cerințelor, recurentul făcând referire la prevederile art. 10 Cod penal, a specificat, că de către instanțele de fond în privința sa au fost încălcate prevederile art. art. 8 alin. (2), 94, 95 Cod de procedură penală, inclusiv la capitolul individualizării pedepsei, nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul are la întreținere doi copii minori și mama bolnavă.

5.3. Inculpatul Țiganciuc Ion, fără a invoca un temei concret din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, invocând motive similare celor solicitate în cererea de apel, și anume dezacordul cu pedeapsa penală și quantumul prejudiciului cauzat prin infracțiune.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de apărare și inculpați, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, expunând următoarele considerente în vederea susținerii acestei statuări.

Așadar, pornind de la expunerea argumentelor privitor la soluția de inadmisibilitate a recursurilor ordinare declarate de partea apărării, Colegiul penal

amintește, că potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursurilor declarate de partea apărării se observă, că titularii acestora, critică hotărârea contestată sub aspectul pct. 6), 8), 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care rezultă, că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și în cazul în care a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

Totodată, deși inculpații nu au invocat un temei concret pentru declararea recursurilor, se deduce că aceștia critică decizia contestată sub aspectul pct. 10) al normei citate supra, considerând că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Analizând criticele formulate, prin prisma temeiurilor circumscrise cazurilor de casare, instanța de recurs apreciază argumentele invocate de recurenți ca fiind nefondate, având în vedere în acest sens următoarele considerente.

La caz, se constată că partea apărării critică decizia recurată, din considerentul că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia menținerii sentinței de condamnare a inculpaților în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, în cazul lui Mac Anatolie precum că acesta nu a participat la săvârșirea infracțiunii nominalizate, iar în cazul lui Țiganciuc Ion precum că acesta a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 Cod penal, însă suma sustrasă de la partea vătămată SRL „xxxxxxxxxxx” constituia 120000 lei, adică agravanta prevăzută la articolul nominalizat urma să fie redusă la alin. (4), astfel, în probarea alegațiilor invocate, apărarea a descris în conținutul recursurilor probe și circumstanțe, care în opinia acesteia nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creându-se astfel impresia că instanța este părtinitoare.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelurilor declarate instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privitor la încetarea în privința inculpatului Țiganciuc Ion a procesului penal intentat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe episodul furtului de la partea vătămată Baran Efimia, din motivul împăcării părților, iar în rest, fiind menținută sentința de condamnare.

Or, în opinia instanței de recurs soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Cu referire la pretinsa încălcare admisă de către instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în pct. 4. din prezenta decizie și a cărei redare repetată nu este necesară.

În același context, în vederea respingerii argumentelor apărării privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor vizate, deci, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpaților privind învinuirea imputată acestora.

Raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal evidențiază că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpaților în baza art. 186 alin. (5) Cod penal și just a apreciat probatoriul acumulat, or, alegațiile apărării în sensul vizat sunt neîntemeiate.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, or, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Apărarea a invocat că instanța a apreciat unilateral probele administrate, însă din actele cauzei se constată că instanța de apel le-a creat părților condițiile necesare, cercetând probele așa cum au fost prezentate de părți și a conchis corect asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei, just menținând încadrarea juridică efectuată de către prima instanță în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, or, solicitarea configurată în recursul avocatului Ciuru Igor referitor la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Țiganciu Ion, este vădit neîntemeiată.

În contextul abordat, referitor la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Țiganciu Ion, Colegiul penal relevă, că invocarea art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, este neîntemeiată dat fiind că solicitarea recalificării prin prisma prevederilor art. art. 10 alin. (1), 126 Cod penal, ar putea fi pusă în discuție doar în cazul în care în acțiunile inculpatului condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, de către instanțele de fond s-ar fi reținut sustragerea pe ascuns a sumei de 120000 lei, cum susține apărarea, or, instanța de recurs la caz se va expune doar la critica apărării ce vizează segmentul încadrării juridice, chestiune de drept pe care instanța de apel a soluționat-o corect.

Tot în acest context, Colegiul penal reține că, după cum rezultă din prevederile art. 314 Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, în procesul

judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit și sub toate aspectele, probele prezentate de părți, creându-le acestora condiții necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei.

Opozabil celor enunțate de recurenți, Colegiul penal, verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, adoptând o soluție corectă în speță, iar motivele invocate în recursurile ordinare de către partea apărării, descrise în **pct. 5., 5.1.** ale prezentei decizii, Colegiul penal nu le consideră relevante și ele urmează a fi respinse.

Tot aici, sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal relevă, că instanța de apel corect a constatat că în acțiunile inculpaților sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Subsidiar, referitor la argumentele din recursurile inculpaților sub aspectul pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal enunță, că la capitolul individualizării pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, iar alegația inculpatului Mac Anatolie referitor la aplicarea în privința sa a prevederilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova nu poate fi reținută de către instanța de recurs deoarece în privința inculpatului nu se constată întrunirea cerințelor stipulate la art. 1 alin. (1) din legea citată supra.

Pe cale de consecință, în virtutea considerentelor consemnate în partea descriptivă a prezentei decizii, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpaților Mac Anatolie și Țiganciuc Ion și nefiind identificate de către instanța de recurs prezența erorilor judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticele formulate de către titularii cererilor de recurs ordinar deferite spre examinare, menținând decizia instanței de apel.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Ciuru Igor în numele inculpatului Țiganciuc Ion, Darii Vladimir în numele inculpatului Mac Anatolie și de inculpați, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2017, în cauza penală în privința lui *Mac Anatolie xxxxxx* și *Țiganciuc Ion xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev